

Τῷ Ἐντιμοτάτῳ κυρίῳ Νικολάῳ Πέτρου, Προέδρῳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Προστασίας τῆς Φύσης», τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐκ Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καί εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Μετά χαρᾶς πληροφορηθέντες περί τῆς ἐν ἐξελίξει σκυταλοδρομίας μέ στόχον τήν μεταφοράν τῆς ἀγωνίας τῆς παγκοσμίου κοινότητος καί ἰδίως τῆς νέας γενεᾶς περί τῆς ἐμφανεστάτης πλέον κλιματικῆς ἀλλαγῆς καί τῶν πρωτοφανῶν συνεπειῶν τῆς, αἱ ὁποῖαι ὠδήγησαν πολλούς νά ὀμιλοῦν περί «κλιματικῆς καταστροφῆς», πρὸς τήν ἐπικειμένην νέαν Διάσκεψιν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διά τήν Κλιματικὴν Ἀλλαγὴν (COP 27) εἰς τό Sharm-el-Sheikh τῆς Αἰγύπτου, χαιρετίζομεν τό ἐγχείρημα καί ἀποστέλλομεν εὐχαρίστως τό παρόν μήνυμα στηρίξεως αὐτοῦ διά νά χρησιμοποιηθῇ ὅπου δεῖ.

Κεντρικὴ διάσταση τῶν πολλῶν πρωτοβουλιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διά τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος εἶναι ἡ προώθησις τῆς οἰκολογικῆς εὐαισθησίας. Ἐπειδὴ κατὰ τήν παιδικὴν του ἡλικίαν ὁ ἄνθρωπος εἶναι εὐπλαστος καί δεκτικὸς ἀγωγῆς, εἶναι ἀναγκαῖον καί ἡ προσπάθεια οἰκολογικῆς εὐαισθητοποιήσεως νά στρέφεται ἐγκαίρως πρὸς τήν νέαν γενεάν. Αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέρως εὐτυχεῖς διά τήν εὐρεῖαν ἀνταπόκρισιν τῶν νέων εἰς τὰς ἡμετέρας προτροπὰς καί ὀργανομένας προσπάθειας καί ἐκφράζομεν τήν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θά ἐπιδείξουν μεγαλυτέραν οἰκολογικὴν ὑπευθυνότητα ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς νῦν, οἱ ὁποῖοι ἔχομεν μέγα μερίδιον εὐθύνης διά τήν οἰκολογικὴν κρίσιν, διά τήν δημιουργίαν τοῦ μεγαλυτέρου προβλήματος τό ὅποιον ἐγνώρισεν ἡ ἀνθρωπότης εἰς τήν ἱστορικὴν αὐτῆς πορείαν.

Τό σύγχρονον οἰκολογικόν πρόβλημα ἀπεκάλυψεν ὅτι ὁ κόσμος μας ἀποτελεῖ ἐνότητα, ὅτι αἱ μεγάλαι προκλήσεις ἀφοροῦν εἰς ὀλόκληρον τήν ἀνθρωπότητα καί ὅτι μόνον μέ κοινὴν προσπάθειαν δύνανται νά ἀντιμετωπισθοῦν, ὅτι ἀποτελεῖ πλάνην οἰκτρὰν ἢ ἄποψιν ὅτι ἡ φύσις ἔχει τήν ἰκανότητα νά ἀνανεῶνεται καί νά ὑπερβαίῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὰς ἀνθρωπογενεῖς καταστροφικὰς ἐπιρροὰς. Αἰταιεῖται σύμπραξις καί συμπόρευσις, συνεργασία κρατῶν, διεθνῶν ὀργανισμῶν, ἐπιστημῶν, θρησκείων καί κοινωνίας τῶν πολιτῶν. Δέν στοιχειοθετεῖται ἄλλοθι διά τήν ἀποχήν ἢ τήν ἀδιαφορίαν. Ἡμεῖς προεβάλομεν τό οἰκολογικόν δυναμικόν τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν εὐχαριστιακὴν χρῆσιν τῆς δημιουργίας καί τό ἀσκητικόν ἦθος, τήν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας ὡς τρόπον ἀναπτύξεως καί βιώσεως ὅλων τῶν ἀρχῶν καί στάσεων, αἱ ὁποῖαι ἀντιστρατεύονται καί ἀκυρώνουν κάθε μορφῆς οἰκοκαταστροφικὴν συμπεριφορὰν.

Αἰταιεῖται ἡ ἀνάπτυξις ἐνός νέου ἠθους οἰκολογικῆς εὐθύνης καί μία νέα ἱεράρχησις ἀξιῶν. Ἄλλως, θά θεραπεύωμεν μόνον τὰ συμπτώματα, ἐνῶ ἡ πηγὴ τῆς κρίσεως θά παραμένῃ ἄθικτος. Πρὸς αὐτὴν τήν κατεύθυνσιν πρέπει νά κινήται ἡ ἐκπαίδευσις, ὅπου ἡ σοβαρότης καί ἡ ὑπευθυνότης τοῦ διδασκάλου συναντῶνται δημιουργικῶς μέ τόν δυναμισμόν καί τόν ἐνθουσιασμόν τῶν νέων,

οί όποιοι εύκόλως κατανοοῦν καί τήν συνάφειαν οίκολογικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων, μέ δεδομένον ὅτι αἱ ἐπιπτώσεις τῆς οίκολογικῆς κρίσεως ἐγγίζουν μέν σύνολον τήν ἀνθρωπότητα, πρωτίστως ὅμως καί ἀμεσώτερον τούς κοινωνικῶς ἀσθενεστερούς. Τό μέλλον μας εἶναι κοινωνικόν καί οίκολογικόν ἐν ἀκαταλύτῳ συναφείᾳ. Δέν ὑπάρχει ἀληθῆς ἀνάπτυξις ἐπί ἐνός οίκολογικῶς κατεστραμένου πλανήτου καί μέ μίαν παγκόσμιον κοινωνίαν στιγματισμένην ἀπό τήν ἀδικίαν.

Τόσον ἡ καταστροφή τῆς φύσεως, ὅσον καί ἡ κοινωνική ἀδικία ἀπορρέουν ἀπό μίαν πνευματικήν καί ἠθικήν κρίσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία ἐπιτείνεται ἀπό διαφόρους συγχρόνους ἐξελίξεις, ἀποτέλεσμα κυριαρχίας τοῦ «ἀνθρωποθεοῦ», ὁ ὁποῖος, μέ ὄπλον τά πανίσχυρα τεχνολογικά μέσα, ἔχει αὐτοαναχθῆ εἰς μέτρον πάντων τῶν πραγμάτων. Διά πρώτην φοράν εἰς τήν μακράν ἱστορίαν τῆς, ἡ ἀνθρωπότης ἔχει τόσον μεγάλην ἰσχύν, ἀφοῦ διά τῶν πυρηνικῶν ὄπλων δύναται νά ἐξαλείψῃ τήν ἀνθρώπινην παρουσίαν ἀπό τήν γῆν. Δυστυχῶς ὅμως, ὁ ἀνθρωπος γνωρίζει, ἀλλά δρᾷ ὡς νά μή ἐγνώριζεν, Ὁ homo sapiens ἀποδεικνύεται homo demens. Ὁ λόγος περί μεγάλης προόδου κρίνεται σήμερον ὡς κίβδηλος, ὅταν ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς προόδου φαλκιδεύεται τό ἀνθρώπινον πρόσωπον καί καταστρέφεται ὁ οἶκος του, τό φυσικόν περιβάλλον.

Μέ αὐτάς τάς σκέψεις, εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς τήν προσπάθειαν ἀναδείξεως τοῦ μεγέθους τοῦ προβλήματος τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς καί μεταφορᾶς εἰς τήν σχετικήν Διάσκεψιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τοῦ αἰτήματος διά τήν λήψιν τῶν προσφυῶν ἀποφάσεων, καταστέφοντες δέ ὑμᾶς διά τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν εὐλογίας, ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντας ὑμᾶς καί ἐπί τούς συμμετέχοντας εἰς τόν καλόν ἀγῶνα ὑπέρ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν αἰτίων καί τῶν συνεπειῶν τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς, τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ Δημιουργοῦ καί Κυρίου τῶν ὅλων.

βκβ' Ὀκτωβρίου ιθ'

Ἐπισημειωθεῖς
ὁ ἁγιοπῆρ
Διάκονος ἁγίου Θεοῦ Εὐχέλμυ β.